

ಪಥದಿಂದ ವಾಲಿದ. ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಆ ಐಸ್ ಪ್ಯಾಕ್ ಮೊಗಚಿ ಬಿದ್ದ ಮೇಲೆ ಅದನ್ನು ಎತ್ತಿದ.

‘ಸರಿಯಾಗಿ ಹಿಡ್ತೋ...’ ಎಂದ ಮ್ಯಾಕ್ಸ್ ಮತ್ತೆ ಬಿಯರ್ ಓಪನ್ ಮಾಡೋ ಧೈರ್ಯ ಮಾಡದೆ ಸ್ವಾಚ್ ಮತ್ತು ಸೋಡಾ ಹಿಡಿದು ಬೀಚ್ ಹೆಸಿನ ವರಾಂಡದತ್ತ ನಡೆದ. ಐಸ್ ಪ್ಯಾಕನ್ನು ಹಬೆಯಾಡುತ್ತಿದ್ದ ನೋವಿನ ಮೂಲವನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತ ಆ ಜಾಗದಲ್ಲೆಲ್ಲ ಒತ್ತುತ್ತಾ ಕುಂಟುತ್ತಾ ಆತನನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದ ವಿಕಾಸ.

ವಿಕಾಸ ಮತ್ತು ಮ್ಯಾಕ್ಸ್ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಜಾಗದಿಂದ ವಲಸೆ ಬಂದು ಈ ಪ್ರಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಬೇರು ಬಿಟ್ಟವರಿಗೆ ಹುಟ್ಟಿದವರು. ಹಳೆಯ ಗೆಳೆಯರು. ವಿಕಾಸ ಇತ್ತೀಚೆಗಷ್ಟೇ ಆನ್‌ಲೈನ್‌ನಲ್ಲಿ ಫೋಟೋಗ್ರಫಿ ಕಲಿಯಲು ಶುರುಮಾಡಿದ್ದಾನೆ. ರೈ ಬ್ರದರ್ಸ್ ಅವರ ಸಿಐಒ ಪ್ರಸಾದ್ ರೈ ತನ್ನ ಆಪ್ತಗಳೆಂಬ ಕೂಟದವರು ಬಂದಾಗ ಸೇರಲೆಂದು ಕಟ್ಟಿಸಿದ್ದ ಬೀಚ್ ಹೆಸಲ್ಲಿ ಈ ಇಬ್ಬರು ಈಗ ಅಡ್ಡಾಗಿದ್ದರು. ಮ್ಯಾಕ್ಸ್ ಇಲ್ಲಿನ ಕೇರ್ ಟೇಕರ್ ನಾರಾಯಣನಿಗೆ ದುಬೈಯಿಂದ ಬರುವ ಎಲೆಕ್ಟ್ರಾನಿಕ್ಸ್ ಉಪಕರಣಗಳನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಬೆಲೆಗೆ ಮಾರಾಟ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದದ್ದರಿಂದ ಆಗಾಗ ನಾರಾಯಣ ಮ್ಯಾಕ್ಸ್‌ಗೆ ಈ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಬೆಳಗೈಯಿಂದ ಸಂಜೆ ತನಕ ಕೂತು ಕುಡಿಯಲು ಅವಕಾಶ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ.

‘ನಂಗ್ ನನ್ನ ತಿಕ ಇರೋದೆ ಗೊತ್ತಾಗ್ತಿಲ್ಲ ಗುರೂ.... ಎಲ್ಲ ಜುಮ್ಮ ಅಂತಿದೆ...’ ಬೀಜಕ್ಕೆ ಹೊಡೆಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ವಿಕಾಸ ಪೋರ್ಟ್ ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಈಸಿ ಚೇರ್ ಮೇಲೆ ಹರಡಿಕೊಂಡು ನರಳಿದ.

ಇನ್ನೊಂದು ಕುಷನ್ ಕುರ್ಚಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಲಗಲಿಸಿ ಕುಕ್ಕಿಸಿದ್ದ ಮ್ಯಾಕ್ಸ್ ಬ್ಲೂ ಕೂಲಿಂಗ್ ಗ್ಲಾಸ್ ಹಾಕಿ, ಸಮುದ್ರದಿಂದ ಪ್ರತಿಫಲನಗೊಂಡು ಕಣ್ಣಿಗೆ ರಾಚುತ್ತಿದ್ದ ವಿಕರಣಗಳಷ್ಟು ಶಾಖ ಹೊಮ್ಮಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಬೆಳಕನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತಾ ಗ್ಲಾಸಿಗೆ ಸ್ವಾಚ್ ಸುರಿದು, ಸೋಡಾ ಮಿಕ್ಸ್ ಮಾಡಿದ.

‘ಒಂದ್ ಪೆಗ್ಗ್ ಹಾಕು ಎಲ್ಲ ಸರಿಯಾಗುತ್ತೆ...’ ಅಂದು ಒಂದೇ ಏಟಿಗೆ ಗ್ಲಾಸ್ ಖಾಲಿ ಮಾಡಿದ.

ತನಗಾಗಿ ಒಂದು ಲೋಟ ಹೆಂಡ ಮತ್ತು ಮಂಜಿನಲ್ಲಿ ಅದ್ದಿದ ಸೋಡಾ ಮಿಶ್ರಿಸಿ ಒಂದೆರೆಡು ಸಿಪ್ ಹಾಕಿದ ವಿಕಾಸ, ‘ಇಂಥ ಟೈಮಲ್ಲಿ ಯಾರಾದ್ರೂ ಫಿಗರಿದ್ದ ಮಸ್ತಾಗಿರೋದು...’ ಎಂದ.

‘ಅಯ್ಯೋ ಗುರು, ಅದೆಲ್ಲ ಆಗಲ್ಲ... ಈ ನಾರಾಯಣ ದೊಡ್ಡ ಬಡ್ಡಿಮಗ; ಅವನೇ ಯಾರೂ ಬೀಳಲ್ಲ ನಮ್ಮಂತವು ಯಾರಾದ್ರನ್ನ ಎತ್ತಾಕೊಂಡ್ ಬಂದ್ರೆ ಭಾರೀ ಮಾರಲ್ ಪೊಲೀಸಿಂಗ್ ಮಾಡ್ತಾನೆ... ಫ್ರಸ್ಟೇಟೆಡ್ ಸೋಲರ್. ಅದೂ ಅಲ್ಲೇ ಈ ರೈ ಮನೆಯಲ್ಲ ಸಿಸಿ ಕ್ಯಾಮ್ ಬೇರೆ ಹಾಕಿಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ ಮಾರಾಯ... ಹಂಗೋ ಒಂದ್ ದಿನಕ್ಕೆ ಬರೀ ನಾನೊಬ್ಬನೇ ಅಥವಾ ಈ ತರ ನಿನ್ನ ಜತೆ ಆದ್ರೆ ಅಡ್ಡ್ಸ್ ಮಾಡ್ತುಹುದು...’

‘ಇದಕ್ಕೆ ನಾವ್ ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗ್ತಾ ಇದ್ದಾಗ ನಮ್ಮ ಸೀನಿಯರ್ಯುಗಳೆಲ್ಲ ಈ ಊರಿನ ಸ್ಕಾಂಗಲಿ ‘ಬಲ್ಲೆಗೆ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ...’ ಅಂತಾ ಇದ್ದಲ್ಲ ಅದು ಯಾಕೆ ಅಂತ ಈಗ ತುಂಬಾ ಕ್ಲಿಯರ್ ಆಗ್ ಅರ್ಥಾ ಆಯ್ತು ನೋಡು...’

‘ಅಲ್ತಾ ಕಷ್ಟದಲ್ಲಿ ಯಾರೋ ಒಬ್ಬ ಸೆಟ್ಸ್ ಆಗಿರ್ತಾರೆ... ಇಲ್ತಾ ಅನ್ನಿಗೆ ಮದ್ದೆ ಆಗಿರುತ್ತೆ... ಇಲ್ತಾ ಅವ್ವು ಬೇರೇನೇ ಜಾತಿಯೋವ್ವು.... ಸೈಲೆಂಟಾಗಿ ಹೋಗಿ ಮಿಶನ್ ಬಿಡಕ್ಕೆ ಆ ಕಾಲದ್ ಕರ್ವಾಚಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವ್ ಲಾಡ್ಜ್ ಇತ್ತು ಹೇಳು...’ ಎಂದು ದೀರ್ಘ ನಿಟ್ಟುಸಿರು ಬಿಟ್ಟ.

‘.... ಹಂಗೇನಾದ್ರೂ ಹೋಗಿದ್ದುನೂ ರೂಂ ಎಲ್ಲಿ ಕೊಡ್ತಾ ಇದ್ದೂ ಆ ಕಾಲದ್ ಜನ, ಅದೂ ಈ ಕೆಲ್ವಕ್ಕೆ ಪೊಲೀಸ್ ರೈಡು ಅದೂ ಇದೂ ಅಂತ ಮಹಾ ಪ್ಯಾರನ್ಯಾಯ್ ಕ್ರಿಯೇಟ್ ಆಗಿರೋದು... ಮತ್ತೆ ಲೋಕಲ್ ಪೇಪರಲ್ಲಿ ಸುದ್ದಿ ಆಗೋ ಭಯ ಬೇರೆ... ಈಗ್ಲೂ ಆ ಹಾಳೂರಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿದೆ, ಒಂದೋ ಎರಡೋ ಲಾಡ್ಜ್ ಅಷ್ಟೇ....ಬಟ್ ಆದ್ರೂ ನೋಡು ಈಗ್ಲೂ ಹಂಗ್ ಒಂದ್ ರೂಮ್ ಬುಕ್ ಮಾಡಿ ಹೋಗೋದು ಅಂದುನೂ ಕಷ್ಟಪ್ಪ... ಆಧಾರೂ, ಪಾನೂ...ಇಲ್ಲ ಬಿ.ಒ.ಎಕ್ಸ್. ಅಲ್ಲಿ ಬುಕ್ ಮಾಡಿದ್ದೆ ಡಿಜಿಟಲ್ ಪೂಟ್ ಪ್ರಿಂಟಾಗಿ ನಮ್ಮ ಕುಲಗೋತ್ತಾ ಎಲ್ಲ ಫಾರವರ್ ಆಗಿ ಅಡಕ ಆಗಿರುತ್ತೆ...’

‘ಅದೇ ಮೇಲ್ ಕೂತಿರೋ ಅಣ್ಣಾ ಕಾಯ್ತಾ ಇರ್ತಾನೆ... ನಿನ್ನ ಕುಂಡಿ ಹೊಡಿಬೇಕು ಅಂದ್ರೆ ಈ ಡೇಟಾನೆಲ್ ತೆಗಿತ್ತಾನೆ... ಅದಕ್ಕೆ ಆ ಕಾಲದಲ್ಲೇ ಆ ಜನ ಹುಡುಕಿದ್ ಜಾಗ ಈ ‘ಬಲ್ಲೆ...’

‘ಆ ಬಲ್ಲೆಗೆ ಇವ್ರು ಇನ್ನೇನೋ ಕರೀತಾ ಇದ್ದೂ... ‘ಕಮ್ಮನಿಸ್ತೋ ..ಕಾಂಗ್ರಸ್ತೋ.... ಅಂತೇನೋ...